

Guerra de la tonyina al golf de Biscaia

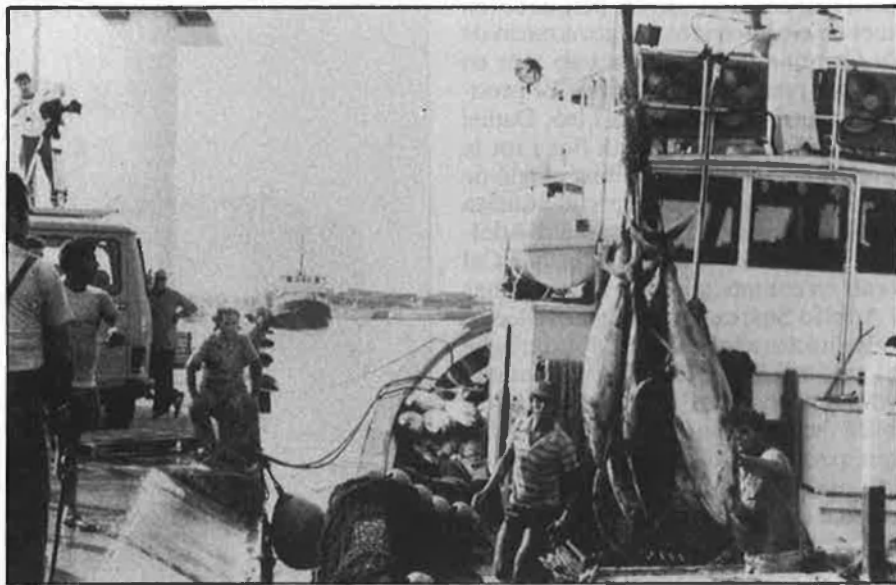
La utilització de xarxes pelàgiques per part dels tonyiners francesos en la campanya que va començar el passat mes de juliol ha encès la metxa d'un conflicte, l'única solució possible del qual passa per la mitjanceria dels dos governs i la intervenció de la CEE.

A. Zugasti

Els primers enfrontaments entre els vaixells francesos i els de bandera espanyola començaren fa tres setmanes, només començar la campanya del bonítol, quan una embarcació d'Ondarrabia va quedar enganxada en les xarxes que els tonyiners francesos havien col·locat en aigües del golf de Biscaia. Des d'aleshores s'han produït diversos incidents a una banda i l'altra de la frontera, fins al punt que, segons informacions de mitjans de comunicació gals, naus espanyoles han destruït les xarxes de trenta naus franceses en els últims quinze dies. Precisament són els mitjans d'informació de l'estat veí els que van destacar els atacs dels pescadors espanyols, alhora que intentaven posar el punt final al debat iniciat «per ser aquesta una simple qüestió d'elecció entre velles i modernes tècniques de pesca».

Cal buscar la raó d'un conflicte tan seriós en els aparells que utilitzen els tonyiners durant una campanya que dura des del juliol a l'octubre. Els mètodes de captura dels túnids emprats tradicionalment al Golf de Biscaia han estat la *cacea* i l'esquer viu, tots dos dedicats a la captura de la tonyina per exemplar. La introducció d'uns altres mètodes de pesca, com les xarxes d'acer i palangre, han fracassat fins a hores d'ara a causa, en part, d'un acord assolit l'any 1974 entre tots els pescadors de la costa cantàbrica i els representants francesos en què es limitaven les tècniques de futures campanyes.

Aquest pacte ha estat trencat amb la introducció, per part dels tonyiners francesos, de tècniques més sofisticades, com la de les arts pelàgiques, que agranen àmplies zones de bancs de pesca. Els pescadors bascos, els més afectats per la introducció d'aquests mètodes, han sol·licitat reiteradament una moratòria de cinc anys per a aquestes tècniques a la Comunitat Econòmica

La utilització de mètodes indiscriminats de pesca posa en perill la campanya de la tonyina.

Europea, el màxim organisme de pesca de la qual emetrà un informe final el pròxim mes d'octubre. La utilització de volantes pelàgiques per a túnids per part de la flota californiana ja ha estat prohibida per les autoritats nord-americanes. La utilització de mètodes indiscriminats de pesca posa en perill la campanya de la tonyina d'enguany, tenint en compte que l'altra temporada important, la de l'anxova, ha acabat amb un resultat molt pobre: a penes 7.000 tones per a tot el Cantàbric.

Repercussions econòmiques

Des de fonts dels pescadors espanyols s'assegura que la caiguda de la pesquera de la tonyina suposarà un verdader problema social per a diverses localitats de la costa cantàbrica. La flota de pesca costanera espanyola reuneix 654 naus que donen treball directe a 7.000 treballadors de la mar. Biscaia és la província amb major nombre de naus dedicades a aquestes faenes, amb 270 unitats, seguida de Guipúscoa, amb 160 (de les quals 75 són d'Ondarrabia), Cantàbria amb 114, Galícia amb 64 i Astúries amb 50.

Les poques captures del mes de juliol i els preus baixos no han compensat l'esforç que qualsevol explotació pesquera comporta i d'aquí la por dels pescadors espanyols davant la repercussió que podria tenir la utilització indiscriminada d'arts pelàgiques i la diferència de tonatge de peix capturat entre un país i l'altre que això representaria. Moltes confraries basques es donarien per satisfetes si aconseguien el balanç extractiu de l'any passat, que va ser de 17.000 tones, però hi ha una

gran incertesa sobre el resultat que se n'obtindrà aquest mes d'agost.

Davant aquesta escassa producció tampoc no és estrany que els conservers, per fer front al manteniment de les empreses, recorreguen a túnids de tercers països, ja que el bonítol del nord no només és famós per la qualitat, sinó també per l'alt preu.

En aquest sentit, la utilització d'arts pelàgiques per part dels pesquers propis tindrà una forta repercussió econòmica per als francesos, ja que si bé les noves tècniques permeten la captura d'un volum de peixos molt superior al que es podria obtenir amb mètodes més tradicionals, hi ha molt a dir sobre la qualitat que en resulta. Els conservers gals s'han negat a comprar tonyina del propi país al·legant pèrdua de qualitat del producte. La raó d'aquesta caiguda de la qualitat de la tonyina és, segons el president de la Confraria de pescadors d'Ondarrabia, que «el bonítol, quan és capturat per la xarxa de volanta pateix una mort horrible i amb els continus moviments que fa queda deteriorat, per això no té res d'estrany que el conserver no compre aquest producte». □